דקרתני לן בדבריו התחרוגים כלום · מייתור הלשון דייק דהוה ליה למימר הרי לנו יכתבו ויתנו לי כמי דייק מדלא תנא לן לריך לבודקו פעם אחת דהוה משמע שממתינים מיהא עד שתפקה: **ורמי** אמר רבי יוחנן הכי והא אמר שמואל שחט לו שניים כו' · וה"ק ומה"ת דמדמי ליה לאחזו קולדייקוס מקמי ליה מהני' דקתני מי שאחזו קולדייקוס ואמר כתבו גט לאשתי לכלום והכא בשחט לו שניים ואמר כתבו הרי אלו יכתבו ויתנו י"ל דהת פשיטא דבשעה שאמר כתבו אכתי דעתא ליולמא היא ולא דמי לאחזו קולדייקוס אבל קודם שיכתוב ויתן יתחלט ויתקלקל ועל שעת נתינה נראה לו לומר לאחזו קולדייקוס ומקמי לריך יוחנן לאקשויי דלמא אמר רבי יוחנן דלמת אין כותבין ונותנין על שפיפה מקשה הרב רבי אלחנן דלמאי פריך לרבי יוחנן, לרים לקים ליה מיקמי דהת פשעמת דרים לקים לאחזו קולדייקוס משום דסמיה (ג) בידיה והכא דאין סמיה בידיה מודה ר"ל דאין כותבין ונותנין דלמלי ליה למשקה ולספרים דלא גרסי ומי אמר רבי יוחנן הכי מ"ש דפריך לתרוייהו, לי נמי נקשי רבי יוחנן משום דקאמר בהדיה אין כותבין:

ורמז ואמר כתבו גט לאשתי · כגון שאמרו לו נכתוב גט לאשתך והרכין ברחטו ושמע אין לריך לבודקו כמו במתניתין משום דליתי ביה דעתא ליולמא כדאמרינן בסמוך: **הרתם** דעתא ליולמא היא · לו יש לביטו לקח עד מתי יחזר דעתא ליולמא לביכא למימר דבדקוהו בשעת נתינת הגט ולא כן לו הוה פריך מידי לרבי יוחנן ושמע עד שיודע שנטרפה דעתו יחזר דעתא ליולמא ובגט שכיב מרע תומר ר"ש דלריך ליזהר שלא יתקלקל בין כתיבה לנתינה דלא נתקלקל ביתמיים לפילו נתפקה לבסוף אין מועיל לתי' בודקין אותו ג' פעמים וניתוש דלמא שיהיא דלאו לאו אי דהיין היין ופעמים שכיב מרע אין דעתו ומספקא לי מסכינן ליה כשומה לו שמת תוגבת בעלמא הוא דנקטיה ויכיון דמי: **ואי** סלקא דעתך מי הוא למחי מעידין בו · דסלקא דעתך דמעידין עליו שכבר מת קאמר ומקמי מי ושופו למיתי למלתר קודם שימיכוה ס"ד לימא: **אלא** מעתה יהא גולה על ידו · לשמואל פריך לביון דקאמר דמת לא מלתר ליה לו לגלות ולאו משמיטת דמי הוא ושופו למות פריך דס"ם לי מסכת ליה כבר מת דקאמר ואם לא מלתר ואם לא מת לא מלתר אין גולה דס"ד דכבכי חלי דלישנא דכתיב גבי גלות ויפל עליו ויומת (במדבר לה) משמע ליה לא מלתר אע"פ שבמוזד חייב לפילו לא מת לא מלתר יש חילוק בין מיתה לגלות כדמפלגי בגלות בין דרך ירידה לדרך עליה ובמוזד לין שום חילוק ולית ליה הכא פרק בלו נערות (כתובות דף נב:) ממלי דבמוזד וקאי המכה מקטלא ולשמא בשוגג ומלי וקאי מגלות דמשמע דחייב גלות לפילו לא מת לא מלתר: **דקרישינן** שמא ברוח בלבלתו · דוקא בגלות חייבין להני טעמי אבל במוזד לעולם חייב ושמא יש שום דרשא גבי גלות כמו שיש חילוק בין גלות למיתה לענין דרך ירידה ועליה והא דמשמע בלשון נערות (נפ זה שם) כי מוקי וקאי המכה לשוגג דחייב גלות אפי' לא מת לא מלתר מייתי בבייתא דשיטת וכגון לא פירכם: **בבייתא** השיטת לו לא פירכם · מר חשיב בלבול הרוח קירוב מיתה יותר מפרכום ומר חשיב פרכום קירוב מיתה יותר מבלבול הרוח ותרוייהו בעו שימות מחמת הרוגה ולא מחמת דבר אחר לי נמי מר חשיב פירכום מחמת רוגה משום דכל אדם דרכו לפרכם מחמת שחוטה ומר חשיב בלבול רוח מחמת רוגה משום דאפי' הכי ניחוש ואיט חייב גלות בביאה דשיטת ולא פרכם משום דס"ם מפרש בפקיחת בין הכך טעמי: (שייך לעיל קף מז:) **בורקין** חומו שלם פעמים · פי' שלם פעמים על לאו ושלם פעמים על הן דהייט שפה פעמים בין הכל ובגמרא דקאמר וניחוש למיתת שיהיא דלאו לאו נקטיה אי נמי הן לאו משום דלא ניבעי מתרוייהו דתרוייהו בעיון כדפרכינן אלא ניחוש דלמא לאו בהן חיט בדעתו וי"ס דל"ג אי נמי ובדיקה זו מפרש בירושלמי כילד בודקין לאו והן לומרים לו ככתוב גט לאשתך אומר לאו לבתך אומר לאו לאחיך אומר לאו כו': **דבי** רבי ישמעאל תנא · לין גרלה לומר דפליגי דבדיקה דמתני' למה לי תוניא דלא תקניט בדיקה עדיפא מפי הכי דלוכח למימר ביה דשיהיא דלאו לאו הן הן נקטיה שהיא מכמה גדולה כיון שהיא טוענה בין יומת המתה לימות הנשמים לפילו בעיון שלשה ולשבה הן, סיזונין לף בעי: **ונידוש** שמת קרובות מחדיה · ולמה לו למיתני כשוטה ולמאי שהיא גט ומגען לשתא מכס:

למטה=למטה מן הביצים, למעלה=למעלה מן הביצים, וכשות שלא בזמנה תנא [בשם שקשה שלא בזמנה כך יפה בזמנה] אמר רב פפא זמנה=חמה, שלא בזמנה=טבת, יומי ניסן ויומי תשרי לא מעלו ולא קשו: "אמר "כתבו גט לאשתי" ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר "אל תכתבו" אין דבריו האחרונים כלום: אר"ש בן לקיש כותבין ונותנין גט לאלתר ור' יוחנן אמר "אין כותבין אלא לכשישתפה, מ"ט דר"ל? דקתני אין בדבריו האחרונים כלום ור' יוחנן אמר לך "אין בדבריו האחרונים כלום"=דלכי מתציל לא צריך למיהדר אימלוכי ביה ולעולם אין כותבין אלא לכשישתפה, במאי קמיפלגי ר"ל כמדמי ליה לישן ור' יוחנן מדמי ליה לישושה ור' יוחנן נמי לידמיה לישן: ישן לא מחוסר מעשה האי מחוסר מעשה הוא ור"ל נמי נידמייה לשושה? שושה לא סמיה בידן האי סמיה בידן בישרא סומקא אגומרי וחמרא מרקא, ומי אמר ר' יוחנן הכי *והאמר רב יהודה אמר שמואל ישחט בו שנים או רובו שנים ורמז ואמר כתבו גט לאשתי הרי אלו יכתבו ויתנו *ראהדר מגיע אר צילוב על הצליבה ורמז ואמר "כתבו גט לאשתי" הרי אלו יכתבו ויתנו הכי השתא התם דעתא ציולתא היא וכתיישותא הוא דאתחילה ביה הכא דעתא שנישתא היא, ומי אמר שמואל הכי והאמר רב יהודה אמר שמואל "שחט בו שנים או רובו שנים וברח מעידין עליו"? "אמרי ואי ס"ד חי הוא אמאי מעידין עליו? "אמרי חי הוא וסופו למות, אלא מעתה "הא גולה על ידו דאלמה תניא [שחט בו שנים או רובו שנים ה"ז אינו גולה] "הא איתמר עלה א"ר הושעיא "חיישינן שמא הרוח בלבלתו אי נמי הוא קירב את מיתתו מאי בינייהו? "איכא בינייהו דשחטיה בביתא דשישא ופירכם אי נמי דשחטיה בבראי ולא פירכם: נשתתק ואמרו לו נכתוב גט לאשתך רבי אלחנש דלמא שיהיא דלאו לאו נקטיה אי נמי שיהיא דהן הן נקטיה? א"ר יוסף בר מניומי אמר רב נחמן דאמרינן ליה בסירוגין, אלחנש דלמא שיהיא דסירוגין נקטיה? "דאמרינן ליה חד לאו ותרין הן, ותרין לאו וחד הן? לבי רבי ישמעאל תנא [אומרים לו דברים של] [ימות החמה בימות הגשמים ושל ימות הגשמים בימות החמה] מאי ניהו אילימא *גלופקרי וסדיני אלחנש דלמא קורא אחדיה א"נ חמת אחריה אלא

למעלה מן הביצים כמו ברגלו וכשוקו: **למעלה מן סכנים** · בכתפיס ובלומר ובקילטוסת: **כותבין ונותנין גט לאלתר** · ואפילו בתוך מולו הוחיל ואמר קודם לכן ולא תמרינן שוטה הוא ואין יכול לגרש: **מימלוכי כיס** · ליטול רשות: **פלי ממוכר מעשה** · שלריך רפואה בשלמ שומקת לגומרי: **לאו סמיס כידן** · אין סס לפותחו בידיט: **מגויד** · מחוסך בחתיכות לשון גודו לילנא (דניאל ל): **לילופס פיס** · לעולה הזה דעתו אלא שכחתם כמו מלהוליף דבר בפיו: **שניפפא** · תרגום של מהומה לעומר דעת מבולבל: **ומי אמר שמואל** · שחט בו שניס כותבין וגט לאשתו אלמא גט מתיים הוא: **מפידין עליו** · שמת להעיד לה שחטה: **מי סוף** · וניתו מתיים לבל סופו למות לכך מעידין עליו לאחר זמן להעיד לה שחטה שיכא דלא גילבה: **שלא מעשה** · הוליל וסופו למות: **יפה גולה על ידו** · השוחטו בשוגג: **סרוח כלבלתו** · ואלמלא הרוח לא מת: **הוא קירב את מיתתו** · על ידי שפירכם ונמלא שלא הרגו זה לבד מכל מקום סופו למות: **שימת דלאו נקטיה** · מולי של שגגון המלמדו תמיד להרכין ראשו בהרכנת לאו או יין ואיט מסיב על דברי שחלטה:

שיהיא · השחטויה: **כסירוגין** · ממתינין בין הרכנה לחבילה שעה וחוזרין ושואלין לו לאותה שחילה עלמה: **שיהיא דסירוגין**-לשמות ולהרכין בעניין זה לעשות: **סכי גרסיגן מד** · **לאו ורכין סין ורכין לאו ומד סין** · דכי הך שיהיא לא נקטיה: **מומריס לו** · כשבודקין אומו על לאו שואלין לו אם מבקש דבריס הרחוין לו בימות החמה ועכשיו ימות הגשמים: **גלופקרין** · קוף"ל בלע"ז: **ומדיני** · אם יכשהו בסדיני פשמן בימות הגשמים: **דלמת קורא לחדיה** · בימות החמה ואע"פ שמסיב הין על הגלופקרין לאו שוטה הוא: כפירי

נשתתק · כת תונת

ואמרו לו נכתוב גט לאשתך · ר"ת אלחנש דלמא שיהיא דלאו לאו נקטיה אי נמי שיהיא דהן הן נקטיה? א"ר יוסף בר מניומי אמר רב נחמן דאמרינן ליה בסירוגין, אלחנש דלמא שיהיא דסירוגין נקטיה? "דאמרינן ליה חד לאו ותרין הן, ותרין לאו וחד הן? לבי רבי ישמעאל תנא [אומרים לו דברים של] [ימות החמה בימות הגשמים ושל ימות הגשמים בימות החמה] מאי ניהו אילימא *גלופקרי וסדיני אלחנש דלמא קורא אחדיה א"נ חמת אחריה אלא

תוספות רי"ד

אמר כתבו גט לאשתי ואחזו וכו' ר"ל אמר כותבין ונותנין לאלתר ור' יוחנן אמר אין כותבין אלא לכשישתפה ס"ם דר"ל דקתני אין דבריו האחרונים כלום ור' יוחנן אמר לך אין דבריו האחרונים כלום דלכי מיתציל לא צריך למיהדר ולאימלוכי ביה ולעולם אין כותבין אלא לכשישתפה במאי קמיפלגי ר"ל מדמה ליה לישן ור' יוחנן מדמה ליה לשושה וקי"ל ר"ל ור' יוחנן הלכה כרבי יוחנן: איני והאמר רב יהודה אמר שמואל שחט בו שנים או רובו שנים [ומשני] הי הוא ושפו לשות: נ ש ת ת ק בודקין אותו ג' פעמים וניתוש דלמא שיהיא דלאו לאו אי דהיין היין נקטיה אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן דאמרינן ליה בסירוגין חד לאו וחד היין הין תרי לאו וחד היין רבי ר' ישמעאל תנא אומרים לו דברים של ימות החמה בימות הגשמים ושל ימות הגשמים בימות החמה מאי [ניהו אילימא] גושפקי וסדיני וניתוש דלמא קורדא אחדיה או חמת אחריה אלא בפירי

הגהות הב"ח

(ל) תוס' ד"ה ומי ומי אמר וכו' ומשום דסמיס כיון וכיכי דאין סמיס כיון מודה: (ב) ד"ה סדקין יכו' לאמר אומר לו לאמרתך אומר לו לאמרתך לו מר ין לכתך:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מיישין · עי' שבועות ד' לה ע"ש תוס' ד"ה על פי עדים:

ע"ל סה: יבמות קכ:

[תוספתא כפ"ט]

ס"ל נושפקר [בעיון ערך נפפק גולס נושפקר פי' הן גלופקרין]

[וע"ע תוס' כתובות לג: ד"ה דלמא ותוס' יבמות קכ: ד"ה לאו מעלה וד"ה מיישין ותוס' שבועות לה: ד"ה על פי]

פי' כין כל פעם לומרים לו לאמרתך ואומר הן